

מסורת הש"ס

וואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

פז.

עין משפט
גר מצוה

א ב ג מ ים פיה מלכות
ב ששן ים ששן ח"מ
ג ספרין על טף
ד אר שם הלכה ו קמ
ה לארן חר טושש
ו וסמן ח טפח כ נהיה
ז ב מ ים שם הלכה ו ופי
ח מלכות מלך הלך יד
ט ופכר מלכות ספרין הלכה
י וטושש ח"מ ימן ח וטושש
יא ירן שם על טפח קמ
יב ירן שם מלכות מלך
יג ירן שם טושש יד ח
יד הלך טפח ט
טו גר א מן כרד מל
טז מלכות הלכה ו
יז ח מ ים שם הלכה ו טושש
יח ח"מ ימן כ נהיה
יט י מ ים שם הלכה ח
כ והלכה ו

ג כ מיי פ"ו מהלכות ת"ת
הלכה ו' טוש"ע י"ד סימן
שלו סעיף א':
ג ח מיי פכ"ה מהל'
סנהדרין הלכה ו' [יח]
טוש"ע י"ד סימן שלו סעיף
א' בהג"ה וטוש"ע ח"מ סימן
ק סעיף ג':
ג ח מיי פ"ו מהלכות ת"ת
הל' יג טוש"ע י"ד סימן
שלו סעיף א':
ג נ [מיי] פ"ו מהל' ת"ת הל'
יד טוש"ע י"ד סי' רמג סעי'
:||

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְכִזְבוּ בְּאוֹ אֶל הָאֵלֶּה
 אֶל הַחֲזֶק הַקִּבְּיִים וְלֹא
 קִבְּעוּם תְּחִלָּה כִּשְׁמֹתָ לָשׁוֹן
 אֲדֹנָי אֱלֹהִים:
 יְחֻקְלָה מִדּוּ כִּי
 2. וַיִּשְׁלַח מַשְׁחָה לְקִרְיָה
 לְדַחֵן וְלִבְאִיכִים בְּנֵי אֵילִיָּא
 וַיֹּאמְרוּ אֵל מַעֲלָה:
 מִבְּדַרְכּוֹ יֵב
 3. יֹאמְרוּ מִלָּךְ אֶל קִרְיָה
 אֲתָה לֵב מַעֲדָתָהּ יִזְלַעַן
 אֲתָה וְדָם וְאֶרֶץ מִרְיָה:
 מִבְּדַרְכּוֹ יֵב
 4. קִרְיָה שֶׁנֶּחֱמַד מִלָּךְ
 מִיִּרְמְיָה שֶׁאָנֹכִי הַמְּבִיר
 הַמּוֹעֵד: יִרְמְיָהוּ מֵי
 5. אָף אֶל אֶרֶץ זָבֹת
 חֶלֶב וְדָבַשׁ הִבְיָאָתָה וְתִנְיָן
 6. לֵב נֹדֵעַ וְלֵב יִזְכֹּר וְכִי
 וְאֵשׁ־הָרֵם תִּהְיֶה אֶת־הַנֶּחֱרָל
 נִגְלָה:
 מִבְּדַרְכּוֹ יֵב
 7. אֲדֹר מִרְיָה מִלָּךְ אֶל
 אִיזוֹ אֲדֹר יִשְׁכֵּבִי בִּי אֶל
 אִיזוֹ אֲדֹר יִלְרֹת יִלְרֹת
 בְּבֹדִים: שְׁפִיטָה כִּי
 8. מִן שְׁמִימִי לִחְמֹם
 הַחֲבֹכִים מִשְׁמִימֹתָם לִחְמֹם
 עִם סִיסְרָא: שְׁפִיטָה כִּי
 9. וְכִל אֲשֶׁר לֵא אֶל יִבּוֹ
 לְשִׁלְשֵׁל הַיָּמִים כִּנְעַת
 הַיִּשְׂרָאֵל וְהַזְקִינִים יִחְרַם לֵב
 רִכְשׁוֹ וְדָדוֹ יִחְרַם לֵב מִקְלָה
 הַמּוֹלָה: עֲרֹא ח
 10. שְׁפִיטָה אֶת תִּשְׁאוֹ מִנְּחִינֵיהֶם
 בְּיָמֵיהֶם דִּיחָה וְהַיָּמִים מִמְּבִיר
 אֲבִיכִי יִחַר יִחַר בְּקִיחָה וְלֵא
 יִפֹּי עִמְיָח בְּנִגְלִים בַּת נָרִיב

וְאֵת אֲהֵרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרְבוּ לָהּ בְּיוֹם
 הַלְחִיטוֹתָם וְלֹא אֶקְרָא לְעֵלִי קֹהֵל אֲלֵא
 הָרַם מִטּוֹמֹמֹת מֵת וְהוּא הַדִּין מִזְרַעְמוֹ:
 וְדֹא לֹא אֲמִי הֵהוּא וְיִמְנָה קִצְעֵינָן לִיה

מתרין בו שני וחמישי ושני.
 פירש בקונטרס שני
 מתרין זו תחילה ומגדן אותו וכן
 בחמישי ובשני אחר מהימנין וא"ל
 שלשים יום ויש מפרשים קודם
 שיגדוהו כלל יתרו זו וכן משמע
 בפרק הגזול בתרא (ב"מ 97 ק"ג):
 וטריקה

מִי גִבְרָא רַבָּה דְּכֹתִיב^א לִפְנֵי
דְּקִבְעֵינָן זִימְנָא דְּכֹתִיב מִחַר
הַ מֶלֶךְ מִצְרִים שְׁאוֹן הָעֶבֶר
יָא וְאִתִּי וְאִמֵּר לֹא מִיתְחַזִּי
ס תִּנְקֵר^ה וּמִנְלָן דְּמִשְׁמֵתִינָן
דְּכֹתִיב^ו אִמֵּר מִלֹּאךְ ה' וּמִנְלָן
יָיָה וְקֹאֵי בְּאַרְבַּע אֲמוֹת דִּידִיהָ
א דְּכֹתִיב^ו כִּי לֹא בָּאוּ לְעִזְרַת
ק לְמִרּוֹז אִיכָּא דְּאִמְרֵי גִבְרָא
שְׁמַיִם נִלְחֲמוּ הַכּוֹכָבִים וּמִנְלָן
לְשִׁלֶּשֶׁת הַיָּמִים בְּעֶצֶת הַשָּׁרִים
גּוֹלָה וּמִנְלָן^ז דְּנִצְיָנָן וְלִיִּישִׁינָן
ב עֵמֶס וְאַקְלָלֶם וְאִכָּה מֵהֶם
סְרִינָן וְעִבְדִּין הִרְדַּפָּה דְּכֹתִיב
מֵאֵי לְשִׁרְוֵי אִמֵּר אֲדָא מְרִי
אִמֵּר רַב יְהוּדָה הִרְדַּפָּה מֵאֵי
ר שִׁילַת מִשְׁמִיָּה דְּרַב מְנַדִּין
זִים א"ל רַב הוֹנָא בְּרַחֲמֵי
זִי וְשֵׁנִי^ח ה"מ לְמִזְמוֹנָא אֲבָל
ב טוֹבִי בְּרַחֲמֵי אִימְנוּ עֲלֵיהָ
דִּנְיָה אִמֵּר אֲבִי הֵיכִי לִיעֲבִיד

למחניים מרל

מִן אֱלֹמָה קִסְבָּר אֲבִי הֵנִי בִי
הָדָאִיבָעִי לָהּ הֵנִי בִי תִלְתָּא
ת"ש ⑤ מְנוּדָה לְרֵב מְנוּדָה
הָלְעִירו מְנוּדָה לְעִיר אַחֲרָת
הָלְנִשְׂיָא מְנוּדָה לְכָל יִשְׂרָאֵל
גִּאֹמֵר אַחַד מִן הַתְּלַמִּידִים
מִינָהּ תְּלַמִּיד שְׁנִידָה לְכַבּוּדוֹ
תְּחַלְקוּ וּש"מ הֵנִי בִי תִלְתָּא
אֲמִימֵר הַלְכְּתָא הֵנִי בִי תִלְתָּא
רֵב אֲשִׁי אֲמִימֵר וְהָא תִנְיָא
וְלִקְן אִינוּ מוֹפֵר מֵאִי לֹא אִינוּ
וְיִלִּיה ת"ר תֵּאֵין נִידוּי פְחוּת
שְׂאֵין רֵאִיה לְדַבֵּר זֶכֶר לְדַבֵּר
תִּימִים אֲמַר רֵב חֲסֵדָא ⑥ נִידוּי
וְהָא ר"ש בֵּר רֵבִי וְכֵר קִפְרָא
לְבֵר קִפְרָא דְבֵר זֶה צִיּוֹךְ רֵבִי
לֵא"ל לֵאבּוּהָ אִקְפַּד אַתָּא בֵּר
רֵב מַעּוֹלָם יִדַּע דִּנְקֻט מִילְתָּא
יִבָּע פֻּעַם אַחַר גִּזּוּר רֵבִי שְׁלֹא
כְמוֹ חֲלָאִים מַה יִּדָּךְ בְּסִתֵּר
אָפֵי

ים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם
די לא ליהוה עבד דתא די אלהך דתא די מלכא
ין ולאסרוין: עזרא ז' כו. 11. ויאמר יי אל משה
חוץ למחנה ואחר תאסף: במדבר יב יד. 12. מ
יך כמו חללים מעשה ידי אמן: שיר השירים ז ב

זו עשירית האיפה שלו דברי רבי יהודה
 ר"ש אומר ⁽⁶⁾ בבא יקריב בזמן שראוי לביאה
 ראוי להקרבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו
 ראוי להקרבה אמר רבא ⁽⁶⁾ מנל * דמשדרין
 שליחא דבי דינא ומזמינין ליה לדינא דכתיב
² וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני
 אליאב ומנל דמזמינין לדינא דכתיב

י ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך
ה' את ופלגיא דכתיב אתה והם ואהרן
י זימנא בתר זימנא דכתיב ⁴ קראו שם פה
המועד ומנלן ⁵ דאי מתפקר בשליחא דבי
כלישינא בישא דכתיב ⁶ העיני האנשים
דכתיב ⁷ אורו מרוז דהכי סברא דגברא ⁸ רב
דמחרמינן דכתיב אורו אורו ⁹ דאכיל ושתי
כתיב יושביה ומנלן ¹⁰ דפרטינן חטאיה בציני
וה' ואמר עולא ¹¹ בד' מאה שיפורי שמתיה
רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר
דמפקרינן נכסיה דכתיב ¹² וכל אשר לא יב
והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהלה
ומחנין ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב ¹³ ו
אנשים ואמרטם ואשביעם ומנלן ¹⁴ דכפתינן
¹⁵ הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאס
אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אב
הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל
לאלתר ¹⁶ ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר
הכי אמר רב חסדא ¹⁷ מתרין ביה שני וחמ
לאפקירותא לאלתר ההוא טבחא דאיתפקר
אביי ורבא ¹⁸ ושמתוהו לסוף אול פייסיה לבש
לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומי
לא למיעל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמעי
בר אבימי אמר שמואל ¹⁹ ²⁰ טוט אסר וטוט
לאפקירותא עד דחיילא שמתא עליה תלתין
תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו
דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו
לתלמיד מנודה ²¹ לתלמיד אינו מנודה לרב ²²
מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו ²³ מנ
מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רש
שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמ
נידיוו נידוי ושמע מינה ²⁴ כל אחד ואחד מ
דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אס
דשמיתו ²⁵ אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה
רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומו
מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני
מל' יום ואין נזיפה פחות מז' ימים ואף על
שנאמר ²⁶ ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם ש
שלנו כנזיפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו
הווי יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר
א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה
קפרא לאיתחזויי ליה א"ל בר קפרא איני מ
בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין
ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש ²⁷ ²⁸ חמוקי יר

פ' לעזרת עם ה', איכא דאמרי מרו וזמא לן דמאן דמחפיקר אבי דינא, כל כרושו והוא יבדל מקהל הגולה. כל מהא אנשי אמרסט ואשבינס ענשו נכסי ואטורין. מאי לשרשי

וּ עֲשִׂירִים הָאִיפֶה שָׁלוֹ. שְׂמִיכָא כְּהֵן
הַמֶּשֶׁח אֹתוֹ עֲשִׂרִית הָאִיפֶה וְאֶחָדִי
מִזֹּת כְּהֵיטָא בְּעֵלְמָא הוּא דְקָאֻמֵּר יִחוּזָא
אִימֵר רַבָּא וְכו'. אִיִּידִי דְלִיִּירִי בְּמִנוּדָה
יִמְנָא אֶחָדִי: קִרְאוּ **שֶׁס.** שְׂמִיכָא
כְּלוּמֵר שְׂמִיכָא לְפִרְעָה שְׁהַעֲבִיר הַמוֹעֵד
כְּלוּמֵר שְׁהַעֲבִיר אֹתוֹ מוֹעֵד שְׂמִי
אַחֵר מוֹעֵד רֵאשׁוֹן: דִּיא **מִתְפַּקֵּר**
בְּשִׁנְיָתָא דְרַבְּנָן. כְּלוּמֵר שְׂחִירָא שְׁלִיחַ
ד' וְשִׁלְחָא אִמֵּר חִירְפִּי: הָעֵינִי
הַגִּנְיָסִים הֵם סִתְקָא. אִי לֹא דִשְׁלִיחַ
לְדֹלֵא לְמַשֶּׁה מַשֶּׁה לֹא הוּא יַעֲקֹב:
סִתְקָא דְגִבְרָא פְּלוּנִיא. דַּעַת פְּלוּנִי
שָׂבָא לְגִדּוֹת אֵת פְּלוּנִי לְדִרְצִין לְגִדּוֹתוֹ
מִשְׁמֹה שֶׁל אֹתוֹ חֵסֶס: **אִמֵּר מֵאֲלָךְ**
ה'. בְּרַק אִמֵּר לְשִׁמְתּוֹ שֶׁהוּא שְׁלוֹמוֹ
שֶׁל מָקוֹם: **וּמַהֲרִימִין.** בָּאֲרוּר:
וּפִרְטִינָן טַחֲטִיָּה. דְּלִמְרִי לֵאשְׁנֵי עִירוֹ
מִשּׁוֹם הֵי הֵבִי מִשְׁמִתְחִילָא: **לִיָּה: דּוּכָא**
וְהוּא. מוֹלִיָּה דְסִיטְרָא: **דְּמַפְקִינָא**
לְגַנְסִיָּה. דְּמֵאֲלָךְ דְּלֵא צִיַּת לְהוֹ לְרַבְּנָן:
יִתְרֵס (א) וְאֵל וְכָל רִכְשׁוֹ. דִּהֶפְקֵר ד'

הפקר מהבא נפקא לן צבל דוכתישׁ׃
ואריב עמס ואקלס. לאותם שהשיבו
 נשים נכריות: **דכפנין**. ידיו ורגליו:
ואסרינן ליה. שקשרין אותו על
 העמוד להלקותו: **הדפא**. קא מפרש
 רבי יהודה צריה דרב שמואל לרדפו
 מדי דכיון דלא ציית דינא מנדין אותו:
ואשוינן. ומנדין אותו פעם אחרת:
למחמוא. שחייב ממון לחזור ולא
 רצה לשלם ע"פ 7"ד: **לאפקירוסא**.

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רבא ממלן דקבעינן דוכתא ורומשרדינן שלחא דבי דינא דכחי ושלח כו' כ"ל וחיוב ומזמנין ליה לדינא נמחק: (ב) רש"י ד"ה יחסי כל רכושו כו' ומינא הוא נמחק:

הגהות הגר"א

[א] גמ' למיעל. נ"ב נ"ח
למחל [ועיין ר"ן ופרש"י
שבר"ק]:

מוסף רש"י

זו עשירית האיפה. של כהן גדול (מנחות קח.). חמוקי ירכיך. הנסמרים כירך, שכבוד התורה בצנעא ולא להיות יושב ושונה בגזרה של עיר ולא לשנות לתלמידיו בשוק (סוכה מט:).

דבינו חנאל

אינו משלם קורבנותיו.
 שאלם ברעם, כמין שהוה
 שפאר, לאבן שהוה אטא.
 מנודה מהו, ולא איפשטא.
 המצורע מהו, ח'ש
 ח'שעון אמה כתיב באי
 יתריב, [קא רייך קרא ינכתבי
 געט] ויחזקאל בעצן כן
 נכתב למת [מזבח],
 שפעין מנה זכל מי שאינו
 לבאי איהו.
 לתקרבא, מצורע אינו דאוי
 ולפוכיז אינו.
 [לתקרבא]. בזמן שראוי לבוא
 בקודש קריב, בזמן שאינו
 לבוא אינו דאוי.
 לתקרבא. ארבע בראג נל
 משרטין שליחא מבי דינא
 וממזני ליה לירטא לקמה
 גבויא רבה פלוני, קלמא
 יוצאמא משה לא קר אחת וכל
 פעולתו ליה פלגי ה'. אתה
 תפסעו בעל דין, שגא' אתה
 ויהוה [תקראן] ומנא לן
 ויבאן ליה זינא, שנאמר
 מחזור. ומנא לן בקדשעין
 מבי דינא, שנאמר קראו
 פתחיה לך מצרים שאון
 העביר המועד, העביר המועד
 שקבעו לו, ולא נעשד דא חור
 נא. ומנא לן דאיה מתפסח
 בשליחא דבי דינא אתי
 ומוחי, ודאיה
 ליתאנא בישא, שנאמר, חייני
 האנשים ומה תזקא לא נעלה.
 ומנא לן בהשבתא במחזור
 רבא פלוני, שנאמר
 אורח אורח מלאך ה'.
 ומנא לן מהמחזורין ליה נמי,
 דכתבי אורח אורח. ומנא לן
 מהמחזורין על כל דאן אורח
 ושתי מחזורין, ומאי דין אמות

[illegible][illegible]